

19yy-yy-yy
Dons Jensen, Ole

Fra: www.cfh.dk 2011

"Nogle børn er så søde,
at man næsten har lyst
til at tage dem med hjem"

Ole Dons arbejder som tekniker i Rådgivnings- og Uddannelsesafdelingen i det, der kaldes Teknisk-audiologisk funktion. Han har været ansat på Center for Høretab siden 2004. Tidligere var han ansat i en computervirksomhed, så han har altid været lidt af en haj til teknik. Ole bliver interviewet en tirsdag eftermiddag og svarer på spørgsmålene med lige dele humor og eftertænksomhed. Især spørgsmålet om, hvad der gennem årene har gjort størst indtryk på ham, ser ud til at gøre ham blød om hjertet og får smilet frem på læben.

Hvordan arbejder du med børn med høretab i det daglige?

"Enten kommer børnene direkte til mig, hvis der er en defekt eller fejl ved deres CI eller høreapparat. Så finder vi fejlen. En anden opgave kan være, at jeg i samarbejde med en pædagog fra afdelingen finder den bedste tekniske løsning for det enkelte barn. Man kan sige, at jeg er en slags rådgiver til pædagogen, men vi kender hinanden godt og har så godt et samarbejde, at det bliver sådan lidt ping pong-agtigt. Jeg arbejder primært her på centeret, men tager også nogle gange ud på skoler for at hjælpe med det tekniske udstyr og rådgive om fx FM-anlæg og teleslynger."

Har dit arbejde ændret sig i de år, du har været ansat?

"Næh, ikke så meget. Men jeg har ændret mig. Jeg har lært meget gennem årene og er blevet mere kompetent inden for mit område. Der er selvfølgelig hele tiden nye ting, jeg skal sætte mig ind i, for der kommer hele tiden nye produkter til børn og voksne med hørehandicap."

Hvad er den største udfordring i dit arbejde?

"I starten var det hele en udfordring, fordi det var så nyt. Jeg var jo vant til at arbejde med teknik, men høreapparater var et nyt område for mig. I dag er det nok kommunikationen med børnene, som er den største udfordring, fordi nogle af børnene taler tegnsprog, og mit tegnsprog er begrænset. Så kan de godt nogle gange blive lidt utålmodige, hvis jeg ikke lige fanger deres forklaringer i første omgang."

Kan du nævne en oplevelse i dit arbejde med børn med høretab, som har gjort et stort indtryk på dig?

Hmm, der har været mange gode oplevelser. Nogle af børnene er jo bare så søde, at man har lyst til at tage dem med hjem. Vi havde engang en håndfuld børnehavebørn her på skolen, som var på et observationsophold i to uger. De skulle bl.a. have testet deres ører og var meget fascinerede af al teknikken og de forskellige lyde. Det var vældig sjovt. Børnene lærte os ret godt at kende på de 14 dage, og på et tidspunkt, mens vi sidder omkring et bord og drikker kaffe, er der en lille pige på cirka to år, som kravler tværs hen over bordet og giver mig et stort knus. Den episode husker jeg tydeligt.”

Hvor ser du dig selv i fremtiden if. dit arbejde på Center for Høretab?

”Det har jeg ikke tænkt så meget over. Jeg plejer ikke sådan at lægge planer for langt ud i fremtiden. Men jeg kunne da forestille mig, at der nok skal ske noget nyt om cirka 10 år, og jeg så vil søge nye udfordringer. Indtil videre er jeg i hvert fald rigtig glad for at være her.”